

برای هر عبادت سرّی است که انسان با آن محشور می شود / مفهوم شهرالله

برای هر عبادت سرّی است که انسان با سرّ آن عبادت محشور می شود، برای روزه هم سرّی است که انسان روزه دار با آن سرّ و درون روزه محشور می شود.

برای هر عبادت سرّی است که انسان با سرّ آن عبادت محشور می شود، برای روزه هم سرّی است که انسان روزه دار با آن سرّ و درون روزه محشور می شود.

به گزارش خبرنگار مهر، به مناسبت آغاز ماه مبارک رمضان، بخشی از توصیه های آیت الله جوادی آملی پیرامون فضایل و عظمت این ماه که در کتاب حکمت عبادات وی آمده است را مرور می کنیم.

معنای عبادت

معنای سرّ عبادت یعنی باطن و درون عبادت که با باطن انسان ارتباط دارد و انسان بعد از مرگ به همان وضع باطنی محشور می شود. برای هر عبادت سرّی است که انسان با سرّ آن عبادت محشور می شود، برای روزه هم سرّی است که انسان روزه دار با آن سرّ و درون روزه محشور می شود. باطن به یک قسمت مثال و به یک قسمت عقل بر می گردد، یعنی بعضی از اسرار درونی روزه مربوط به عالم مثال است و بعضی از اسرار درونی آن مربوط به عالم فوق مثال است. اینکه خداوند سبحان فرمود روزه مال من است و من مستقیماً پاداش روزه دار را به عهده دارم به این معنا خواهد بود که باطن روزه به صورت ملاقات حق ظهور می کند و برای انسان نعمتی بالاتر از لقای حق وجود ندارد. پس روزه باطنی دارد که اگر صائم به آن باطن برسد پاداشش لقاء خدای سبحان است.

عظمت ماه رمضان

در خطبه ای که رسول اکرم(ص) در آخرین جمعه ماه شعبان که درباره عظمت ماه مبارک رمضان سخنرانی کردند بعضی از اسرار روزه گرفتن آمده است. این حدیث شریف در بسیاری از جوامع روایی ما وجود دارد. رسول اکرم در این خطبه فرمود: مردم ماه خدا رو کرده و ماه خدا با رحمت و برکت و مغفرت دارد می آید. به استقبالش بروید، آماده باشید که آن را درست درک کنید، برکت خیر مستدام است. رحمت و مغفرت تنها آمرزش از گناهان نیست، خداوند سبحان درجات عالیه را هم رحمت می نامد. تحصیل رحمت خاصه که مخصوص مؤمنین است در این ماه آسان است. این ماه از دیگر ماهها افضل است، اما افضلیت آن را خدا تعیین کرده است.

همانطور که پیش خدا هر انسانی که با تقواتر باشد گرمی تر است، پیش خدا هر ماهی که پر برکت تر و پر رحمت تر باشد افضل است. برای ماه مبارک رمضان دو دستور است؛ یک دستور عمومی و یک دستور خصوصی؛ دستور عمومی آن است که کل این ماه مبارک را انسان به عنوان یک واحد بداند و برای این واحد نیت کند و در شب اول ماه مبارک قصد کند که یک ماه می خواهد روزه بگیرد، برای هر روز هم یک تکلیف مستقل و جدایی وجود دارد. تمام روزهای ماه مبارک رمضان از تمام روزهای ایام سال افضل است و تمام شب های ماه مبارک رمضان از تمام شب های دیگر لیالی سال افضل است. لحظات آن بهترین لحظه ها است.

مفهوم شهر الله

اینکه فرمود شهر الله به شما رو کرد مناسب است با این حدیثی که می گوید الصوم لی، اگر روزه برای خدا است پس این ماه، ماه خدا است و به همان نسبت تنها الصوم لی نخواهد بود، آن دعاها و سحر و سایر عبادت ها هم برای خدا است. اگر این ماه، ماه خدا است کل آنچه که در این ماه انجام می گیرد خواه به عنوان دعاها و شب و سحر خواه به عنوان دعاها و روز و روزه همه برای خدا است. این همه شما مهمان خدایید، مهمان باید کاری کند که صاحب خانه می کند. اگر خدای سبحان می بخشد و نمی گیرد، انسان در این ماه خوبی پیدا کند که ببخشد و نگیرد. اگر کسی تلاش و کوشش کرد که دیگران در کنار سفره او به بهشت بروند، این فرد دست بخشنده دارد و اگر کسی تلاش کرد که به برکت دیگران به بهشت رود، این دست گیرنده دارد.

در این شب های ماه مبارک رمضان این روح بلند را به انسان می آموزانند. می گویند هرشب بگویید خدایا تو که دین خود

را حفظ می کنی و ممکن نیست دست از دینت برداری خدایا این توفیق را بده که دین تو به دست من حفظ بشود. صاحب خانه را در دعاها این ماه به ما معرفی کرده اند و به بعد از معرفی اوصاف خدا به ما گفته اند شما مهمان چنین خدایی هستید. دعاها علی بن ابیطالب (ع) که تشنه روح بزرگوار آن حضرت است برای آن است که او مهمان این خانه را به خوبی شناخت و همان آثار و اوصاف خدایی را از خدا طلب می کند. طرز دعا عظمت روح را نشان می دهد، حضرت در یکی از فرازهای دعا که در نهج البلاغه آمده به خداوند سبحان عرض می کند؛ خدایا همه این نعمت هایی که به ما دادی از ما می گیری ولی اولین نعمتی که از ما می گیری جانمان باشد.

اینطور نباشد که اعضا و جوارح را از ما بگیری که محتاج دیگران باشیم و بعدا جانمان را، اینگونه زندگی ذلیلانه است. مشابه این روح بزرگ منشی در دعاها دیگر آن حضرت هم وجود دارد و می فرماید: خدایا تمام روزی ها از دست تو و به دست تو است مرا بدون واسطه این و آن از روزی ات برخوردار کن. اینچنین نباشد که از غیر چیزی به من برسد که من ناچار بشوم غیر را مدح کنم در حالی که روزی ها از تو است. این خوی بزرگ منشی را در دعاها به ما آموختند که سعی کنید اینچنین دعا کنید. هرگز از خدا مال زیاد نخواهید، بخواهید آبرویتان محفوظ باشد.

کسی که مهمان خدا شد اوصاف خدا را به عنوان آنچه در نزد خدا است از خدا مسئلت می کند. آن روح بی نیازی و بزرگواری را به عنوان مسئلت از مهمان دار انسان از خداوند سبحان بخواهد. خدا اگر مهمان را پذیرایی می کند، پذیرایی ضیافت الله همان لقاءالله نتیجه می دهد. نفس های شما در این ماه حکم تسبیح دارد، خواب شما عبادت است و کارهای خیری که انجام می دهید خدا قبول می کند، این قبولی عمل مقدمه ای است برای اینکه خدا خود انسان را قبول کند. لذا در قرآن کریم دو گونه تعبیر وجود دارد؛ یک تعبیر آن است که خدا عمل انسان را قبول می کند، تعبیر دیگر آن است که خدا یک عده ای را قبول می کند. دعا در این ماه مستجاب است، وقتی دعا می کنیم بهتر است دعا در سطح بلند باشد و برای همه اینطور نباشد که تنها خودمان را دعا کنیم، اگر دعا مستجاب است دعاهای بلند و وسیع داشته باشیم.

آن دینی که می گوید سحر در نماز شب برای عده زیادی دعا کن حداقل چهل نفر، همان دین می گوید روز به فکر حل کار چهل مؤمن هم باش. این دین درس کرم به انسانها می آموزد که دیگران مهمان سفره انسان باشند. ببیند امام سجاد در این دعای معروف ابوحزمه ثمالی به ما چه می آموزد، اینچنین نباشد که انسان فقط به فکر خودش باشد. چون ماه مبارک رمضان از چنین عظمتی برخوردار است حضرت در ماه شعبان می فرماید که خود را آماده کنید و دعا کنید که ماه مبارک را با این برکت، مغفرت و رحمتی که می آید، ادراک کنید. فرمود از خدا با نیت های طاهر بخواهید که خداوند شما را موفق بدارد که از برکات ماه مبارک رمضان بهره مند شوید.

منبع: کتاب حکمت عبادات اثر آیت الله جوادی آملی

سارا فرجی